זינדיק בלוט

א העכסט שפאנענדער ראמאן פון דעם אידישן לעבן אין אמעריקע

◆◆◆◆

פון א. ר.

(פארזעצונג)

— עס הייסט שוין, גוט . . . וואס זשע ? דו ווייסט דען ניט אז ער קלייבט זיך חתונה צו האבן ? ער וויל דאך איצט אנהויבן פירן א ניי לעבן... דער שיינער טאטע דיינער.

ביטרים האט אויפגעהערט עסן. אין אירע אויגן האבן זיך צעגלאנצט טרערען און בענדזשאמין איז אויפגעשפרונגען א צע'כעס'טער :

— ווי דאס האט זיך צערעדט ? ווי דאס האט זיך צערעדט ? פון וואנען ווייסטו דאס אלעס ? דערווייל ווייסט דאך נאך גארניט !

— שא ! וואס שרייסטו אזוי ? ווער האט מורא פאר דיין שרייען ? מען האט זיך גענומען איבערווערטלען. בענדזשאמין איז געווארן אין כעס. ער האט אנגעהויבן שרייען און קלאפן מיט די פויסטן אין טיש, ביז ביטרים האט זיך אויפגעהויבן און שטיקנדיק זיך פון ד טרערן איז זי אוועק פון טיש.

קיידי האט זיך צעוויינט :

— וואס שרייסטו נאך אויף מיר ? ער שרייט נאך, דער מערדער ! נישט גענוג פאר מיר, וואס איך ווער פארשווארצט, טראג די גאנצע שטוב אויף מיין קאפ און גיין ארום אנגעטאן ווי א בעטלערקע, אפילו קיין רעכט קלייד האב איך דאך ניט . . .

זי האט זיך געווישט די טרערן פון די אויגן און בענדזשאמין איז מיט איינעם ארויס אין פראנט רום, האט זיך דארט אומגעדולדיק ארומגעדרייט.

— וועט זי קומען אדער ניט ? וועט זי קומען אדער ניט ? ניין, זי וועט ניט קומען ! זי וועט ניט . . . צו וואס זאל זי קומען, אז זי האט שוין דעם אלטן ?

דער קאפ האט אים אביסל ווי געטאן און ס'איז אים געווארן שווער צו זיין אין שטוב. נאר מען וויינט און נאר מען קלאגט . . . א, ווי ער קאן ניט ליידן אט דאס ווייבל, וואס וויינט אלע ווייל ! . . . און מיט אמאל איז אים איינגעפאלן : צו וואס ? אט וועט ער בעסער נעמען א מאשין און דערווייל ארויספארן. ער וועט אזוי ארומפארן ביז ארום פינף אזייגער און דערנאך וועט ער פארן אין פארק. ער האט גאנץ געדיינקט אז מיט סילוויאן האט ער אפגערעדט זיך דארט צו טרעפן ארום האלב נאך פינף...

— וועט זי קומען אדער ניט ? וועט זי קומען אדער . . . . ?

ער האט זיך ארומגעראזירט און ער האט זיך אנגעטאן און ער האט ניט גערעדט קיין איין ווארט צו קיידי'ן און מיט האסטיקע טריט איז ער ארוים פון הויז.

— בענדזשאמין ! בענדזשאמין וואוהין גייסטו ?

ער האט געהערט קיידים שטים הינטער זיך, ער האט זיך אבער ניט אומגעקוקט און ער איז ארוים פון הויז פארקלאפנדיק הינטער זיך די טיר . . .

דער זייגער איז געווען פאר פיר. אין פארק אריין איז נאך געווען צו פרי צו פארן, האט זיך בענדזשאמין געלאזט פארן אן א ציל איבער די גאסן. די מאשין האט זיך געטראגן שנעל, מיט א אימפעט און בענדזשאמין האט שווער און טיף נאטעמט ריצנדיק ביים רעדל. דאס הארץ איז אים געווען שטארק ניט רואיק, עפעס א שווערער פיין האט דארט געדריקט און גענעגט. צום סוף האט זיך אים פארגלוסט צו וויינען, אזוי שווער האט זיך דער טרויער געלייגט אויפן הארצן. ער האט זיך געפילט ווי אין א קלעם, ווי ער וואלט געוואלן פארצווייפלט פון אלע זייטן און ער האט ניט געהאט קיין וועג ווי אזוי זיך ארויסצורייסן פון דער ענגשפאט. אבער אזוי ווי בענדזשאמין איז ניט געווען געוואוינט צו וויינען האט זיך דאס געוויין באלד פארוואנדלט אין א היציקן כעס, אבער ער האט איצט אליין ניט געוואוסט אויף וועמען ער איז אין כעס.

ענדלאך איז ער אוועקגעפארן אין פארק. ער איז געפארן גיך, ער האט געהאט א געפיל אז ער מוז פארן וואס שנעלער אום ניט צו פארשפעטיקן זייער א וויכטיקע זאך. סילוויא קאן דערווייל אנקומען אויפן באשטימטן ארט און אז זי וועט אים ניט געפינען, וועט זי אוועקגיין. אז ער איז צום סוף אנגעקומען אין פארק צום באשטימטן ארט און ער האט אפגעשטעלט די מאשין האט ער זיך ארומגעקוקט מיט צעטומלטע אויגן און ער האט קיינעם נישט געזען.

דער פארק איז געווען כמעט ליידיק. די בוימער זיינען נאך געשטאנען דארע, אן בלעטלאך. פון די צווייגן האבן יונגע פענקעס געקוקט ווי קליינע אויגן. דער ווינט האט פריי געהוליעט צווישן די בוימער, און דער גרויער הימל איז געהאנגען נידעריקער ווי געווענלאך. פון צייט צו צייט איז דורכגעלאפן א מאשין איבער דעם גלאנציקן אשפאלט-וועג און איז מיט רעש אוועקגעפארן ווייטער, אבער די ביינק זיינען געשטאנען ליידיק, פארלאזט און האבן אויסגעזען שטארק עלנט און פארזארגט. דער אוונט האט דערנעענטערט און דער ווינט האט זיך געשטארקט. דער ווינט האט שוין איצט געבראכט א ריח וואס האט געשמעקט מיט יונגע גראזן און עס האט זיך געפילט, אז דער פרילינג דערנעענטערט זיך.

— וואס זשע ? וועט זי טאקע ניט קומען ?

בענדזשאמין האט זיך ערשט איצט דערמאנט א קוק צו טאן אויפן זייגער און ער האט דערזעען אז ס'איז נאך קיין פינף ניטא . . . און ער האט ביי זיך געטראכט : נו, געוויס קאן זי נאך ניט זיין. מען האט דאך אפגערעדט אויף האלב נאך פינף. וואס זשע וועט ער דא שטיין און ווארטן ? ער האט שוין גאר קיין געדולד ניט געהאט און עס איז אים געווען זייער שווער צו שטיין אויף איין ארט און ווארטן. ער האט זיך צוריק אריינגעזעצט אין דער מאשין און ער איז ארומגעפארן אין פארק. ער האט איצט מורא געהאט ארויסצופארן אין גאס. טאמער פארזאמט ער זיך דארט און ער קאן נאך פארשפעטיקן סילוויאן. ער מוז דאך ווייסן אויף זיכער : וועט זי קומען אדער ניט ? אין איצטיקן קומען היינגט דאך אפ אלעס. קומט זי — הייסט עס אז ס'איז נאך דא א האפענונג, קומט זי ניט — איז שלעכט, דארף מען זוכן אן עצה.

עטלעכע מאל איז ער צוגעפארן צום באשטימטן ארט, זיך ארומגעקוקט. געקוקט אויפן זייגער און איז ווידער געפארן ; ביז צום סוף האט ער זיך אפגעשטעלט און ער האט באשלאסן צו ווארטן.

מאדנע : אים האט זיך געדאכט אז די צייט שטייט, אדער — זיין זייגער גייט ניט גוט. ער האט געקוקט ארום זיך מיט בלאנדזשענדיקע אויגן און מיט אן אינערלאכער עקשנות האט אויסגעמיטן צו קוקן אין דער זייט פון וואנען זי קאן אנקומען. עפעס א מין פארדראס האט אין אים דערוועקט די עקשנות און ער האט אליין ניט פארשטאנען, וואס ער מיינט מיט דעם, וואס ער וויל נישט קוקן אין יענער זייט אריין.

איצט האט ער ווידער געפילט א כעס אויף סילוויא'ן. ער איז געווען אויף איר אויפגעטראגן, כאטש זי האט נאך ניט געדארפט זיין און ער האט געטראכט : זי וועט ניט קומען — דארף מען ניט. איך וועל ווארטן ביז א פערטל צו זעקס... ניין, ביז זעקס . . . אויב זי וועט ניט קומען ביז דאן — הייסט עס אז זי קומט ניט.

אין פארק איז דערווייל טונקעלער געווארן. די ווענן זיינען איצט שוין אינגאנצן געווען ליידיק און האבן אויסגעזען ווי זיי דרעמלען. זעלטן אז א מאשין איז איצט דורכגעפארן, ווארים דאס ארט וואו ער האט זיך געדארפט טרעפן מיט סילוויאן איז געווען אין אן אפגעלייגט ווינקל פון פארק דורך וועלכן מען איז אין אלגעמיין ווייניק געפארן און איצט אין אוונט — נאך זעלטענער.

— העלא !

ער האט דערהערט סילוויא'ס שטימע און ער האט געגעבן א צאפל אויף. דאס קול אירס האט אין זיינע אויערן א קלונג געטאן אזוי שארף און הויך, אז דער ערשטער געדאנק זיינען אי זגעווען :

"זי איז געקומען ! הייסט עס אז אלעס איז אין ארדענונג און ער האט זיך אויסגעדרייט צו איר :

זי איז געשטאנען לעבן דער מאשין און האט אויסגעזען אזוי שיין ווי קיינמאל ניט. אירע אויגן האבן געלויכטן און דער שמייכל אויף אירע ליפן — ווי די זון וואלט אויף זיי געשיינט. א שטילער טרויער האט ארויסגעקוקט פון איר פנים, נאר אויך דער טרויער האט געשמייכלט. בענדזשאמין האט דערפילט ווי גליקלאך ער האט זיך אין דעם מאמענט געפילט או זאי זדער מינוט האט ער אלעם פארגעסן. פארגעסן אן זיין פאטער, פארגעסן אן זיין פרוי, פארגעסן אן דער גאנצער וועלט. סילוויא איז דא! אין אים האט זיך עס צעזונגען און צעשאלט מיט וואונדערלאכע טענער און ער איז געווארן אזוי, ווי א גרויסער פלאם וואלט אים אינגאנצן ארומגעכאפט.

(ווייטערעס קומט)

עכטע דאנקבארקייט צווינגט אנערקענונג

מר. וויקטאר הילס, פון טהארנטאן, היט. שרייבט:—"איך האב א סך יארן געליטן פון יענעם אומגליקלאכן קאמפליינט — פארשטאפונג, און אירע נאכפאלגנדיקע ווירקונגען פון קאפווייטיקן און אומפארדייאונג. עס איז געווען א "רויטער בריוו" טאג פאר מיר ווען א פריינט האט מיר רעקאמענדירט א באהאנדלונג פון קארטער'ס ליטל ליווער פיקס, און איך קאן אופריכטיק זאגן, אז די רעזולטאטן זיינען באמת געווען וואונדערבארע. איך פיל מיך איצט געזונט און איך האב הנאה פון מיין לעבן. די הילף וואס איך האב געקראגן צווינגט מיך צוצוגעבן מיין אופריכטיקע אנערקענונג".

נעמט קארטער'ס ליטל ליווער פילס. ביי אלע דראגיסטן 25 ס. און 75 ס. רויטע פעקלאך.

Doctors' Directory דאקטוירים

IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
53 578	51 250	דר. ס. דזש. בערמאק, 834 מיין סטריט. אפיס שטונדן פון 2—4 און 7—8. DR. J. C. BERMACK
54 107	54 107	דר. דזש. ברענער, 402 סעלקירק עוועניו. אפיס שטונדן: 3—5. 7.30—8.30. DR. J. BRENER
26 947	53 422	דר. א. גוטמאן, 5—304 עוועניו בלאק. 265 פארטעדזש עוועניו. אפיס שטונדן: 10—12. 2—6 און ביי אפאינטמענטס. DR. A. GUTTMAN
22 717	54 429	דר. ס. דזשאוויש, 404 באיד בלדג. שטונדן: 11—12 און 3—6 און ביי אפאינטמענטס. DR. SIMON JAUVOISH
26 600	28 153	דר. וו. הערשפילד, 576 מיין סט. קאר. אלעקסאנדער עוו. אפיס שטונדן 11—1, 2—5 און 7—9. DR. H. HERSHFIELD
52 744	51 772	דר. ב. א. וויקטאר, קאר. סעלקירק און סאלטער (איבער דער באנק). אפיס שטונדן: פון 3—5 און 7—8. DR. B. A. VICTOR
	52 376	דר. דזשא. בי. מעקטעוויש, שטונדן 2—5 און 7—9. פרויען און קינדער קראנקהייטן. 500 קאלערדזש עווע., רעז. 504 קאלערדזש עווע. DR. GEO. B. McTAVISH
53 181	53 181	דר. י. פערלמאן, 291 בארעוס עווע. קאר. טשארלס. אפיס שטונדן פון 3—5 און 7—8. DR. I. PEARLMAN
54 866	51 968	דר. ס. קאברינסקי, סוויט 2 קראמפ בלאק (מיין און דאפערין עווע.). אפיס שטונדן פון 3—5 און 6.30—8. DR. S. KOBRINSKY
24 480	49 763	דר. מעקס ריידי (מעקס רעי). 283 פארטעדזש, קאר. סמיט (100 טארענטא דזשענ. טראסט בלדג.), לעבן איטאנס. שטונדן: פון 2—6 אוונט און ביי אפאינטמענטס. DR. MAX RADY
53 915	52 614	דר. סעם ראדין, ראיאל בענק בילדינג (מיין און סעלקירק). אפיס שטונדן פון 3—4 און 6—8. DR. SAM RODIN
88 916	59 473	דר. א. ל. שובין, אפיס שטונדן 11—12 און 2—6. אפיס: בענק אף קאמערס בלדג., מיין און אלעקסאנדער. רעזידענס : 375 מעקריי עווע. DR. A. L. SHUBIN
		אויגן, אויערן, נאז און האלז
29 110	51 848	דר. י. ה. בעקמאן, 613 באיד בילדינג. DR. J. H. BECKMAN
24 465	51 359	דר. ד. מ. דזשענאף, 2-830 סאמערסעט בלאק. DR. D. M. GENOFF
		קינדער קראנקהייטן
88 013	53 320	דר. ה. מעדאווי, 332 מאניטאבא עוו. 3—5; 11—12. 904 באיד בלדג. DR. H. MEDOVY

Dentists Directory דענטיסטען

IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
51 560	41 652	דר. י. בן עזרא, ב.א. 962½ מיין סט. קאר. סעלקירק. DR. I. BEN EZRA, B.A.
53 720		דר. מ. א. ברעגמאן, סוויט 1 סט. דזשאנס בלק., 984 מיין סט. DR. M. A. BREGMAN
52 744	39 829	דר. א. גארדנער, 409 סעלקירק עווע., קאר. סאלטער. (איבער דער ראיאל באנק). DR. A. GARDNER
56 056		דר. ס. טשורטשיל, סוויט 1, טריק בלאק, 972 מיין סטרים. DR. S. H. CHURCHILL

מיין שטעלונג צום "פופצענער קאמיטעט"

פון דר. ב. דזש. גינזבורג

איך פיל, אז אלס א מיטגליד פון דעם "פופצענער קאמיטעט" ליגט אויף מיר א חוב צו פארעפנטלאכן א דערקלערונג אין וואס איך גיי זיך פאנאנדער מיט דער מאיאריטעט פון דעם קאמיטעט און וואס איך האב געהאט צו אויסזעצן קעגן די באשלוסן, וועלכע זיי האבן אנגענומען.

פונ'ם סאמע אנפאנג פון דעם קאמיטעט'ס דערוויילונג בין איך געווען איבערצייגט, אז די אויפגאבן פון דעם קאמיטעט זיינען (אין די הויפט שטריכן) געווען צו מאכן דעם שטארקסטן פארזוך צו ברייננגען שלום צווישן די שטרייטנדע "בשר-כשר" צדדים, צו מאכן א סוף צו דעם שעדלאכן קאמף צווישן זיי, צו איינשטילן די אויפגעבראזיטע געמיטן און די צעפלאקערטע ליידנשאפטן — און איין מאל פאר אלע מאל לייזן די פראגע אויף אזא אופן, אז ניט נאר זאל געשאפן ווערן א צייטווייליקער אויסוועג, נאר עס זאלן באזייטיקט ווערן אלע סבות, וואס האבן ארויסגערופן די צושפליטערונג, כדי מען זאל קאנען האפן, אז דער שלום זאל זיין א דויערנדער.

לאמיר זעען, ווי דער קאמיטעט האט דורכגעפירט זיין מיסיע און ווי אזוי אלע זיינע באשלוסן פארענטפערן דעם סכסוך.

די פארשטייער פון די צוויי שטרייטענדע לאגערן קומען צו דעם קאמיטעט און איין צד לייגט אוועק שארפע, בולט'ע טענות קעגן דעם אנדערן, באשולדיקנדיק אים אין (לויט זייער מיינונג) הימל-שרייענדע עולות. דער באשולדיגטער צד גיט קלאר (אויך, נאטירלאך, לויט זייער מיינונג) ענטפערס און פון זיין זייט מאכן זיי קאנטרא-באשולדיקונגען קעגן דעם ערשטען צד. ביידע דערווארטן — און מיט פולער בארעכטיקונג, — אז דער קאמיטעט זאל ארויסטראגן זיין פסק דין פונקט ביי פונקט. ניט נאר די פארשטייער אליין האבן עס דערווארטעט : די גאנצע שטאט און בתוכם די מיטגלידער פון דעם קאמיטעט גופא (לויט דער שטימונג וואס האט געהערשט ביי די ערשטע זיצונגען).

די פארשטייער פון דער "שטאט-קאמיטע" האבן אין קלארע דיבורים פעסטגעשטעלט, אז זייערע טענות צום ועד העיר זיינען ניט אזוי אין דער וועלט ארייין, על פי שפאס; אז די טענות זיינען די הויפט פונדאמענטאלע סבות, וואס האבן פאראורזאכט די שפאלטונג און די הייסע בלוט. אז כל זמן די פעלערן (לויט דער מיינונג פון דער "שטאט-קאמיטע") וואס דער ועד העיר האט באגאנגען, וועלן ניט פארריכט ווערן, סיידן זיי (די שטאט-קאמיטע) וועלן איבערצייגט ווערן, פונ'ם קאמיטעט פארשטייט זיך), אז זייערע טענות זיינען גרונטלאז. — וועט צו קיין דויערנדן שלום ניט קומען.

דער "פופצענער קאמיטעט" האט אויף איין מינוט ניט געטאן פארגעסן, אז ער האט געקראגן א מאנדאט, און אפשר נאך מער : א באפעל פון דעם מאס-מיטינג, אויף וועלכן ער איז דערוויילט געווארן, צו אונטערזוכן אט די טענות און פעלערן, צו אריינדרינגען אויפ'ן טיפסטן און ברייטסטן אופן אין די חלוקי-דעות און אויסגעפינען, וואס איז ריכטיק און וואס איז אויסגעטראכט, וואס איז אמת און וואס איז א פעלער, און ארויסטראגן א פסק דין ווען יעדער איינציקער טענה באזונדער.

איך בין אויך איבערצייגט, אז יעדער איד, וואס געהערט צו דעם אדער יענעם צד אין דער מחלוקת, האט געפילט פונקט אזוי ווי איך, בנוגע צו די אויפגאבן פון דעם קאמיטעט. און וואס עס איז געווען צו דערווארטן פון זייערע באשלוסן.

וואס האט דער קאמיטעט געטאן נאך דעם, ווי ער האט אויסגעהערט די טענות פון דעם "שטאט-קאמיטעט", די ענטפערס פונ'ם ועד העיר, די באהויפטונגען פון די פילע עדות ? אויף וויפיל איך ווייס, — גארנישט ! איגנארירט דעם גאנצן ענין. האט ער דען ניט באדארפט אנאליזירן, אונטערזוכן, פאנאנדערקלייבן זיך אין די אלע פאקטן, און אויסגעפינען אין וועלכע פאקטן דער צי יענער צד איז גערעכט, צי אומגערעכט און דאן ארויסטראגן זיין פסק דין. עס גלויבט זיך מיר ניט, אגב, אז אין משך פון מיטינג, וועלכן איך האב איבער אומפארמיידלאכע אורזאכן ניט געקאנט באזוכן, זאל דער קאמיטעט האבן אנאליזירט און צעגריבלט די פארפלאנטערטע מאסע פון טענות און קאנטרא-טענות, באווייזן, ציפערן, וועלכע עס האט אים גענומען איבער פיר אוונטן צו צוזאמענקלייבן. און אויב איך האב געצווייפלט אין דעם, האט מען מיר מודה געווען, אז דאס איז ניט געטאן געווארן.

איך בין פעסט איבערצייגט, אז די 15 וואס די שטאט האט זיי דעלעגירט, אויך האבן חוץ דעם אויטאריטעט אזוי מאכט דערווארבן דעם פולסטן רעספעקט און צוטרוי פון די פירער פון די שטרייטנדע צדדים און אז ווען דער קאמיטעט נאך א גרינדלאכן אנאליז פון יעדן איינציקן פונקט, וואלט נאכאמאל פארופן די פארשטייער פון ביידע זייטן און פאר זיי פארגעלייגט זייער אויפריכטיקן אומפארטייאישן און לאגישן פסק-דין, — גלויב איך באמונה שלמה, אז א באזים פאר א פארשטענדעניש וואלט דערגרייכט געווארן. און אייגנהייטלאכע פלאטפארמע וואלט געפונען געווארן און א שלום וואלט געשאפן געווארן.

און אפילו, חס ושלום, ווען קיין פארשטענדעניש וואלט ניט ארויסגעקומען פון אזא אין לכל הפחות ערנסטן פארזוך. האט דער קאמיטעט דאך אומבאדינגט נויטיק געמוזט עס טאן צוליב א אנדער טעם. וואס איז פון אן אומגעהויערער וויכטיקייט. עס האבן געמוזט פעסטגעשטעלט ווערן די ליניעס און גרעניצן, אין וועלכע די קומענדיקע פארוואלטונג פון דעם "בשר-כשר" זאל אנפירן איר ארבעט, עס מאכט ניט אויס, ווער עס זאל ניט פארמירן די פארוואלטונג, צי איינע פון די די עקזיסטירנדיקע צדדים, צי א קאאליציע פון ביידע, צי נאר א נייע קערפערשאפט. די טעות'ן האבן געמוזט דייטלאך אנגעוויזן ווערן, אום מען זאל זיי אין דער צוקונפט ניט איבער'חזר'ן, די פעלערן האבן געמוזט פארריכט ווערן, כדי מ'זאל זיי אויסמיידן להבא ; אז ניט — ווי אזוי קען א שטענדיקער שלום דורכגעפירט ווערן, ווי אזוי קען מען גאראנטירן אז אויף דער נייער ועד העיר זאל, חס ושלום, אפילו אומשולדיקערהייט, מאכן די זעלבע טעות'ן, אז עס זאל זיך ווידער ניט געשאפן א קעגנערשאפט מיט א מחלוקת, מיט צעפלאקערטע ליידנשאפטן, וואס זאלן פארניכטן די פרוכט פון א ניט זיכערן שלום.

אבער אויף וויפל איך ווייס, איז קיין איין פארזוך מצד דעם קאמיטעט צונויפצוברייננגען די צדדים ניט געמאכט געווארן. מיינע עצות און פארזוכן צו באווירקן דעם קאמיטעט, אז ער זאל עס טאן, זיינען ניט געווען דערפאלגרייך, ווי זיין רעקאמענדאציע ציינט דייטלאך אן. די מאסע באווייזן און פאקטן און עדות (חוץ די ציפערן) ווענן דעם פלייש פארקויף, אינפארמאציע וועלכע מען האט געקאנט קריגן אין עטלאכע מינוט אויפ'ן טעלעפאן) איז גענצלאך איגנארירט געווארן, אפילו ניט באטראכט געווארן. אלעס איז אפגעווישט געווארן מיט א מאך מיט דער האנט און א דערקלערונג ווערט געמאכט "אז דער קאמיטעט האט פעסט געשטעלט (!?) דעם פאקט, אז . . . ס'איז אבסאלוט אוממעגלאך (!?) צו מאכן שלום צווישן זיי", . . ווען דער פאקט איז פעסטגעשטעלט געווארן, ווי אזוי אויף וואסערע גרונט — דאס דערקלערט דער קאמיטעט ניט. עס ווילט זיך ניט גלויבן, אז די מיטגלידער פונ'ם קאמיטעט זיינען פון פאראויס צוגעטראטן צו זייער מיסיע מיט א פעסטגעשטעלטער מיינונג, אז שלום צווישען די צדדים איז אוממעגלאך צו מאכן. אויב דאס האט זיי געפירט צו זייער אויספיר צווייפל איך שטארק, צי האבן זיי געהאט א מאראלע רעכט אנצונעמען די פאראנטווארטלאכע אויפגאבע, וואס דער מאס-מיטינג האט אויף זיי ארויפגעלייגט. יעדער איד אין ווינניפעג האט געהאט א רעכט צו האפן, אז די 15 איידער זיי טרעטן צו צו דערפילן זייער געזעלשאפטלאכן חוב, וועלן גענצלאך באפרייען זיך פון יעדן איינפלוס, וואס דער "בשר-כשר" סכסוך האט ווען עס איז אויף זיי געמאכט, וועלן זיך באפרייען פון יעדער פאראוים אנגענומענער מיינונג און קומען צו דורכפירן זייער ארבעט מיט א ריינעם געוויסן און אן דרויסנדיקע פארורטיילן.

זייערע רעקאמענדאציעס האבן מיך דעריבער געפירט צו דער איבערצייגונג, אז זיי האבן זייער חוב ניט געטאן, זייער מיסיע ניט דערפילט און בלויז געמאכט א פארזוך צו ארויסגיין פון א פארפלאנטערטער סיטואציע אויפ'ן ערשטן בעסטן אופן.

וואס אנבאלאנגט דער מודעה, אז איך האב, א"מינדערהייט-באריכט, איז עס א "מיס-נאמען", א מיספארשטאנענער נאמען. א מינדערהייט-באריכט קאן בלויז געגעבן ווערן דאן, ווען א "מערהייט-באריכט" איז געגעבן געווארן. אבער איך רוף ניט אן אלס א "באריכט" די רעקאמענדאציעס פון דער מערהייט פון דעם קאמיטעט. זיי האבן ניט אנגערירט דעם תוך פון דער פראגע, זיי האבן ניט ארויסגעטראגן א פסק דין ווענן דעם מקור פון דער מחלוקת. וואס זיי האבן פארעפנטלאכט איז בלויז אינפארמאציע וועגן אהעריקע און מעגלאכע איינקינפטע פון דעם פלייש-פארקויף און רעקאמענדאציעס וועגן א נייעם ועד העיר. מעגלאך, אז ווען זיי וואלטן באטראכט די הויפט אנקלאגעס פון די צדדים און די פונקטן, אויף וועלכע זיי האבן זיך פאנאנדער געגאנגען, וואלט אפשר אויסגעמידן געווארן די דערשיינונג פון א "מינדערהייט".

צוליב אבער דער לאגע וואס איז איצט געשאפן געווארן א דאנק די רעקאמענדאציעס פון דער מערהייט, וויל איך ארייינברייננגען מיינע רעקאמענדאציעס, וועלכע באשטייען אין פאלגנדן :

אזוי ווי איך בין איבערצייגט, אז,

1) ביידע צדדים פארלאנגען שלום.

2) זייער ביזהעריקע שטרייטיקייט איז געווען מיט עטלאכע כונות, בלויז לטובת הכלל, און אויב עפעס איז געטאן געווארן ניט ווי געהעריק, איז דאס ניט געווען אומישנע.

3) ביידע וואלטן גערן צוגעהערט זיך, ווען א נייטראלע קערפערשאפט וואלט זיי אנגעצייגט אין זייערע טעות'ן, (אויב אזעלכע זיינען באגאנגען געווארן).

4) זיי וואלטן מיט ערנסטקייט און אן א קאמף אנגענומען א פארזוך צו פארמיטלונג.

5) א וועג צו אן אויסגלייכונג און א געמיינשאפטלאכער פלאטפארם און קאאפעראציע איז ניט שווער צו געפינען.

6) איצט איז די שעת הכשר פאר שלום.

— דארום רעקאמענדיר איך, אז א נייער שלום קאמיטעט פון זיבן מיטגלידער זאל פון קומענדער קאנפערענץ דערוויילט ווערן און אז די אויפגאבן פון דעם קאמיטעט זאלן זיין :

1) אויספארשן און גרינדלאך שטודירן אלע מאטעריאלן בנוגע דער בשר-כשר פראגע, וועלכע דער "פופצענער קאמיטעט" האט אנגעזאמלט.

2) ארויסטראגן א פסק דין ווענן יעדן פונקט פון פארשיידנהייט צווישן די צדדים.

3) פארלייגן זייער פסק דין צו די פארשטייער פון די צדדים (די פארשטייער, פארשטייט זיך, זאלן האבן גענוג אויטאריטעט צו פארהאנדלען מיט דעם קאמיטעט און אננעמען בינדנדע באשלוסן).

4) צוזאמען מיט די פארשטייער אויסארבעטן די פונקטן פון שלום, און.

5) נאך א געהעריקער פובליקאציע פון דעם שלום-טראקטאט פארברייטונגען אים פאר צושטימונג צו א קאנפערענץ פון פארשטייער פון אלע אידישע ארגאניזאציעס. גענוג צייט זאל געגעבן ווערן די ארגאניזאציעס איידער מען וועט פארופן די קאנפערענץ, צו באטראכטן די פונקטן און אננעמען א באשטימטן באשלוס ווענן זיי.

איך וועל נאך באריררן די צווייטע רעקאמענדאציע פונ'ם קאמיטעט (ווענן א קהלה פארוואלטונג). אבער ווען דעם — א צווייטן מאל.

דאס לאנד צווישן מזרח און מערב

(פארזעצונג פון זייט 2)

חברון) קאן געגליכן ווערן צום אנטלויפן פון דער כאריבדע צו סיציליע. פון דעם פאטיזם פון די מוסולמאנישע אלמאאדן צום ניט קלענערן פאנאטיזם פון די קאטוילישע קרייץ-טרעגערס. אינ'ם יאר 1158 קומט אן דער רמב"ם אין זייער א גוטן געזונט-צושטאנד קיין עגיפטן. פון דאסניי פילט ער א פעסטן באדן אונטער זיינע פיס. ער איז גערעטעוועט; זיין נשמה אי זגעראטעוועט. ענדלאך קאן ער פריי אפאטעמען. "כ'בין באפרייט געווארען פונ'ם שמד", גיט ער א צופרידענער, א טריומפירנדער צו ווייסן זיינע פריינט. דער עיקר : ער איז געראטעוועט און קאן זיך איבערגעבן דעם גרויסן ווערק פון זיין לעבן. די פרוכטן פון זיין לאנגער ארבעט ווערן צייטיק און אן אן איבעררייס שרייבט ער א איין בוך נאכ'ן אנדערן. אלע זיינע ספרים צוזאמען גענומען, בילדן א גאנצקייט, וואס אנטהאלט אין זיך דאס ברייטסטע, דאס תמצית'דיקע און דאס פאלקאמסטע אין דער אידישער רעליגיעזער ליטעראטור פון נאך די משנה-און-תלמוד-צייטן. ער ווערט דער גרעסטער טעארעטיקער פון דעם אידישן פאלק. זיין געדאנק נעמט ארום אלע טיילן פון דער אידישער גייסטלאכער ירושה און ער מאכט פון זיי איין און איינציק ווערק, וואס אנטציקט יעדן מיט זיין פראכט און מיט זיין חשיבות. דאס גלייכן ווערט ער איינער פון די אוניווערסאלסטע מחות פון זיין ראסע. ער פאראייניקט דעם אידישן גלויבן מיט'ן גריכישן געדאנק; אין זיין נשמה גיסט זיך צונויף דער הויפט-געדאנק פון משה'ס תורה מיט אריסטאטלס סיסטעם. אין זיינע עקר'דיקע דריי ווערק: "פירושים צו דער משנה" (1168), "תורת משנה (1180), "מורה נבוכים" (1190) פארענדיקט ער זיין גייסטלאכע געביידע, פון וועלכער ער האט גע'חלומ'ט פון די קינדער יארן אן, ער באווייזט זיך, ווי א נייער יהודה הנשיא; ער טיילט איין, ער ברייננגט אין ארדענונג, סיסטעמאטיזירט דעם אומגעהוירן רעליגיעזן מאטעריאל, וואס האט זיך אנגעזאמלט אין משך פון טויזנטער יארן. א דאנק אים ווערט אלעס קלאר, אפן און צוטריטלאך פאר אלעמען. ער פארבארייטעט דעם שטח, וואו דער געדאנק קאן ארומלויפן אן קיינע מינועים, און פארשפרייט דאס ליכטיקייט פון זיין מחשבה אויף די הויפט-מאמענטן פון זיין גלויבן. אזוי ווערט דער אידישער גלויבן אוועקגעשטעלט אויף א פעסטערן באדן; די דויערהאפטיקייט פונ'ם אידנטום איז פארזיכערט.

דער מאראניזם באווייזט זיך דא אן קיין שום ספק אלס איינע פון די כחות, וואס האבן צוגעגעבן אן אימפולס זיין גאנץ ווערק. אט דער וויכטיקער פונקט איז ניט גענוגנד אונטערגעשטראכן געווארן דורך זיינע ביאגראפן; בלויז אחד-העם האט דערויף גאנץ אויבערפלעכלאך אנגעוויזן. ער איז געגליכן צו א פאליט, וואס קלויבט צונויף אינדערגיך זיין האב און גוטס, כדי דאס צו באהאלטן אין א זיכער ארט. דאס, וואס ער זאגט אין זיין פארווארט צו "תורת משנה", דארף אנגענומען ווערן בוכשטעבלאך : ער האט געוואלט דירעקט צוקייטלען דעם גלויבן פון זיין צייט צו דער תורה; ער האט געוואלט אפשטויסן אן א זייט דעם תלמוד, מאכן אים פאר איבעריק. אט דער פארלאנג זיינער ווארפט געוויסן שאטן אויף זיין פערזענלאכקייט. דער מאראניזם אבער האט אזא מין האנדלונג דורכאוים פארלאנגט. די אידן זיינען נאך אלץ געווען אונטערן געשפענסטער פון גרוילאכע רדיפות; דער אייביקער נע-ונד'-וועג האט זיך נאך ניט געהאט פארענדיגט.

מ'האט געדארפט אויסמיידן דאס שווער-וואגעדיקע ריזיקייט פונ'ם תלמוד. אלס האט געדארפט ווערן רעזיומירט, פארלייכטערט און אין קלארע ווערטער אויסגעדרוקט. ניט די רבנים און די למדנים האט מען געדארפט נעמען אין אכט, ביים פארפאסן רעליגיעזע ספרים, נאר דעם ברייטן המון : פאר אט דעם לעצטן, נעמלאך, האט מען געדארפט די תורה אויפקלערן. די צייט האט אלזא געפאדערט א פארקורצטע שטה, וואו דער ניט געלערנטער מענש וואלט זיך לייכט געקאנט אריענטירן, א שיטה, וואס וואלט געקאנט אפגעהיט ווערן אן ישיבות, און אן ביבליאטעקן און אן רבנים. אויסגעבילדעטע דורכ'ן תלמוד און זיינע מפרשים. ס'איז אויך געווען וויכטיק, אז דער גלויבן זאל פאראיינפאכט און קאנצענטרירט ווערן, און אז זיין תמצית זאל זיין אויסגעדרוקט אין קורצע, נאר פיל זאגנדע דיבורים. אזוי ארום איז געבוירן געווארן דער "אני-מאמין", — אט די ראשי פרקים פונ'ם דת, וואס פארנעמען פון דאמאלסט אן אן ארט אין אונזערע סדורים נאך דער שחרית-תפילה. די דאזיקע מאראנישע מאנטאליטעט פונ'ם רמב"ם, נעמלאך, קאן אונז אויפקלערן זיין האנדלונג, וואס ווערט א סך קריטיקירט. מ'מוז אבער מודה זיין, אז ער אליין האט אויך משיג געווען דאס גאנצע אחריות פון זיין טאט. ער האט גוט פארשטאנען אז דער אידישער גלויבן קאן זיך נישט איינפאסן אין די ענגע ראמען פון בלויז עיקרים; אז ער איז צוזאממענגעפלאכטן מיט'ן לעבן (תורת-החיים) און איז ניט בלויז א זאמלונג פון טרוקענע רעליגיעזע פראקטישע אנווייזונגען. אויפ'ן בארג סיני האבן די אידן ניט געשריען : 'נאאמין', מיר וועלן גלויבן, נאר 'נעשה' — מיר וועלן טאן. אונזער רעליגיע אינ'ם טאג-טעגלאכן לעבן אין ניט קיין "האמין", גלויב, ישראל, נאר א "שמע", הער אויס, פאלק.

אין פארטאט פילט אויס דער רמב"ם א כמעט איבערמענשלאכע ארבעט. דאס שרייבן בינדעט נאר א טייל פון זיין טעטיקייט. נאכדעם וואס זיין ברודער, א סוחר מיט דימענטן, איז אומגעקומען אויפ'ן ים בשעת זיינען א רייזע קיין אינדיע האט דער רמב"ם געמוזט זארגן ניט נאר פאר זיין משפחה נאר אויך פאר זיין ברודערס.

צוליב דער דאזיקער סבה באזעצט ער זיך אין פאסטאט, וואו ער איז באשעפטיקט אלס דאקטאר. זיין גוטער נאמען האט אים אין א קורצער צייט ארום געשאפען אן איינפלוס-פולן פאסטן אלס רופא ביי דער משפחה פונ'ם גרויסן וויזיר; אינגיכן איז ער אויך געווארן דעם סולטאנס פריוואט-דאקטאר. אין דער זעלבער צייט איז ער דער בכבוד'יקער רב פון דער קהלה, שפעטער אבער האט ער פארלאזט אט דעם לעצטן פאסטן און איז געווארן דער ראש און מנהיג פונ'ם גאנצן עגיפטישן אידנטום : דער "נגיד", אין א בריוו צו זיין איבערזעצער אין דרום-פראנקרייך, שמואל איבן תבון (ער ציטירט אפט די דאזיקע בריוו) באשרייבט ער אליין זיין ארבעטס טאג :

(פארזעצונג קומט)

קוועבעק האט גרויסן סורפלוס

קוועבעק, יאנואר 9. — דאס פינאנציעלע יאר פון דער פראווינץ קוועבעק וועט זיך ענדיקן מיט א סורפלוס פון איבער 4 מיליאן דאלאר, ווי עס איז אנאנסירט געווארן פון פרעמיער טאשערא. ארום 2⅓ מיליאן דאלאר דערפון וועט גיין אויף איינצאלן פראווינציעלע חובות.

די איינגאמע פונ'ם משקה פארקויף איז געווען איבער 8⅓ מיליאן דאל. און פונ'ם גאזאלין שטייער — קארנע 4 מיל.

רעדזשיינע רעדזשיינע

איר זייט וועלקאמען צו ריידזשיינעס היים ענלאכן האטעל

די קיטשענער

אנגענעם און ריין

אייראפיאישער פלאן, מעסיקע פרייזן

פריוואטער גאראדזש

סעמפל רום

H. J. LUSH, Mgr.

REGINA CARTAGE & STORAGE LIMITED

טעלעפאן 93 041

דיסטריביוטארן פון די בארימטע

ראזדייל לאמפ און סטאו קוילן

פאר היימישן געברויך, אויך

ביג הארן און סאונדערס קריק

בעלוויו און גרינהיל סטים קוילן

דזשענעראל קארטעדזש, מאווינג און סטארעדזש

היימאן און העסטרין

באריסטערס, סאליסיטארס און א. וו.

216 — מעקאינטייר בלאק — 216

טעלעפאן 21 627

מר. העסטרינס וואוינונג:

306 סס. דזשאנס עווע. טעל. 53 133

שינביין, מאראזניק און ראבלין

Shinbane, Morosnick & Roblin

Barristers, Solicitors and Notaries

באריסטערס, סאליסיטארס, נאטאריוס

Office: 207-8 Confederation Life Bldg.

457 Main St. Opposite City Hall

טעלעפאן 21 345—6

טשערניאק, קאפשטיין און ספיוואק

Barristers, Solicitors, Etc.

460 מיין סטריט

טעלעפאן 24 591 און 24 666

א. ע. קאנטאר

אדוואקאט און נאטארי

A. E. CANTOR

211 קוירי בילדינג, 233 פארטעדש עווע.

טעל. 89 225—29 937

רעזידענס:

103 בענערמאן עווע. טעל. 51 353

ה. שולמאן

אדוואקאט און נאטארי

געלט צו לייען אויף 6½ פראצענט

Schulman & Nitikman

213 קאנפעדעריישאן לייף בילדינג

457 מיין סטריט, אנטקעגן סיטי האל

טעלעפאן 88 462

מ. אוערבאך

באריסטער, סאליסיטאר, נאטארי א.א.וו.

8—824 ראיאל בענק בלדג.

טעלעפאן 86 200

רעז. 435 אבערדין עוועניו. טעל. 53 354